

Resolució 626/2020, de 5 de novembre de 2020

Número d'expedient de la reclamació: 381/2020

Administració reclamada: Departament de Treball, Afers Socials i Famílies

Informació reclamada: Dades sobre pobresa energètica.

Sentit de la resolució: Finalització per acord de mediació

Resum: Les parts han assolit un acord en relació amb l'accés a la informació sol·licitada, a satisfacció de la persona reclamant. La GAIP no aprecia elements contraris a l'ordenament jurídic en aquest acord, i de conformitat l'article 42.5, posa fi al procediment de mediació.

Paraules clau: Generalitat. Associació. Subvencions. Pobresa energètica. Reclamació contra desestimació d'un recurs de reposició. Mediació. Acord de mediació.

Mediador: Josep Mir Bagó

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 31 de juliol de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 381/2020, presentada per l'Aliança contra la Pobresa Energètica contra el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (DTASF) de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. L'entitat reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 15 d'abril de 2020 l'entitat reclamant presenta al web de transparència de la Generalitat la sol·licitud següent:
"Pel que fa als informes de risc d'exclusió residencial tramitats per les diferents Administracions (locals o comarcals): 1. Nombre total d'informes tramitats des de l'entrada en vigor de la Llei 24/2015, desglossat per municipi, comarca i any (s'hi inclouen renovacions de la mateixa persona o unitat familiar). 2. Nombre total de punts de subministrament (és a dir, CUPS diferents) o usuaris, en el cas de no disposar d'aquesta informació, en els quals s'ha tramitat com a mínim un informe durant la vigència de la Llei 24/2015, desglossat per municipi, comarca i any.
Pel que fa als llistats d'impagaments facilitats a les administracions per part de les

companyies subministradores: 3. Nombre total de punts de subministrament (és a dir, CUPS diferents) que han aparegut com a mínim un cop als llistats remesos, desglossat per municipi, comarca i any.

Pel que fa a la resposta de les diferents administracions (locals i comarcals) donada a les companyies en relació als llistats esmentats en el punt anterior: 4. Nombre total de punts de subministrament (és a dir, CUPS diferents) pels quals l'Administració ha respost a la companyia que la unitat familiar compleix els requisits d'exclusió residencial que marca l'article 5.10 de la Llei 24/2015 i percentatge respecte del total del llistat, desglossat per municipi, comarca i any. 5. Nombre total de punts de subministrament (és a dir, CUPS diferents) pels quals l'Administració ha respost a la companyia que la unitat familiar no compleix els requisits d'exclusió residencial que marca l'article 5.10 de la Llei 24/2015 i percentatge respecte del total del llistat, desglossat per municipi, comarca i any. 6. Nombre total de punts de subministrament (és a dir, CUPS diferents) pels quals l'Administració ha respost que la unitat familiar no consta a la base de dades de l'administració i percentatge respecte del total del llistat, desglossat per municipi, comarca i any. 7. Nombre total de punts de subministrament (és a dir, CUPS diferents), i percentatge respecte el total, que han aparegut com a mínim un cop als llistats remesos pels quals no s'ha remès una resposta a la companyia (silenci positiu), desglossat per municipi, comarca i any. 8. Nombre total de punts de subministrament (és a dir, CUPS diferents), i percentatge sobre el total, que s'han acollit en algun moment al silenci positiu sobre el qual l'Administració ha fet algun tipus de cerca (enviament de carta, pica-porta, trucada) i, sobre aquests, percentatge de subministraments amb els que s'ha pogut contactar de forma efectiva i percentatge dels mateixos que complien els requisits d'exclusió residencial marcats a l'article 5.10 de la Llei 24/2015, desglossat per municipi, comarca i any.

Pel que fa als ajuts econòmics derivats de fons públics per afrontar el pagament de factures de la ciutadania: 9. Quantitat total d'euros destinada al pagament de factures de subministraments i nombre d'unitats familiars diferents receptores, desglossades per municipi, comarca, any, tipus de subministrament i origen (propi ajuntament, consell comarcal, diputació, Generalitat). 10. Quantitat total d'euros provinents del Fons d'Atenció Solidària de la Generalitat destinada de forma efectiva a pagar factures i nombre d'unitats familiars diferents receptores, desglossades per municipi, comarca, any i tipus de subministrament.

Pel que fa la instal·lació de comptadors d'aigua en llars en situació d'ocupació sense títol habilitant: 11. Nombre total de sol·licituds rebudes de persones o unitats familiars en situació d'ocupació sense títol habilitant que han reclamat la instal·lació d'un comptador d'aigua provisional, desglossat per municipi, comarca i any. 12. Nombre total de

comptadors d'aigua instal·lats amb contracte provisional per persones en situació d'ocupació sense títol habilitant, ja sigui per la via del Decret de Vicepresidència de Medi Ambient de l'AMB 2018/184 o mitjançant un altre procediment, desglossat per municipi, comarca i any.”

Demana rebre la informació en formats digitals i per correu electrònic.

3. La resolució de 30 d'abril de 2020 estima parcialment la sol·licitud anterior. Indica que no disposa de la informació sol·licitada als apartats 3, 6, 7, 8, 9, 10, 11 i 12, tot assenyalant, en la majoria de casos, l'Administració que podria tenir-la (les àrees bàsiques de serveis socials, l'Agència de Consum o l'Àrea metropolitana de Barcelona). Subministra la informació de què disposa, relativa a la resta d'apartats.
En la resolució del recurs de reposició indicat a l'antecedent següent el DTASF afirma que el 30 d'abril de 2020 el Departament hauria derivat la part de sol·licitud corresponent a l'Agència Catalana de Consum i a les Àrees Bàsiques de serveis socials i que el 12 de maig de 2020 l'Agència Catalana de Consum hauria indicat al Departament que no disposava de la informació sol·licitada, dada que aquest hauria notificat a l'entitat reclamant l'endemà.
4. El 26 de juny de 2020, un cop aixecada la suspensió dels procediments decretada per la Covid19, l'entitat reclamant presenta un recurs de reposició contra la resolució indicada a l'antecedent 3, que demana al Departament la recopilació i el lliurament de la informació sol·licitada.
5. El 28 de juliol de 2020 el DTASF resol el recurs de reposició en base a les consideracions següents: la pretensió que el Departament recopili tota la informació sol·licitada “és exactament el motiu de no admissió establert a l'article 29.1 b), abans transcrit atès que per recopilar la informació en els termes plantejats en el recurs, cal dur a terme una tasca complexa de recopilació de la informació en poder d'empreses privades i de diferents administracions locals, tasca que tampoc està prevista a la Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. Així doncs, atès que amb la Resolució de 30 d'abril de 2020 la Direcció General de Serveis Socials ha facilitat tota la informació sol·licitada de la qual disposa i ha derivat la sol·licitud d'allò que no disposa als organismes que ha considerat competents per tal que facilitin la informació a l'entitat reclamant, tal com s'ha exposat a la relació de fets, cal concloure que la resolució que s'impugna és ajustada a dret”. En conseqüència, el recurs de reposició és desestimat.

6. La Reclamació presentada el 31 de juliol de 2020 és motivada en les consideracions següents: “En data 15 d’abril de 2020 vam presentar la sol·licitud d’acces a informació pública amb el codi de tràmit PS25KTMC, d’acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència. La sol·licitud tenia principalment com a objecte l’obtenció d’un conjunt d’informació sobre l’aplicació de la Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l’emergència en l’àmbit de l’habitatge i la pobresa energètica, una norma impulsada per via d’una iniciativa legislativa popular, de la qual el nostre moviment va formar part del seu grup promotor. Gran part de la informació sol·licitada guarda relació amb l’intercanvi d’informació entre els serveis socials municipals i comarcals i les companyies subministradores d’aigua, electricitat i gas un cop es produeix un impagament i es vol procedir al tall. Aquesta informació, que no ha estat ordenada ni publicada des de l’entrada en vigor de la llei, és extremadament valuosa per poder avaluar l’èxit de la norma i detectar el perfil de les famílies protegides per la mateixa. En data 30 d’abril de 2020, la Direcció General de Serveis Socials va notificar-nos una resolució a la nostra petició, firmada per la Directora General de Serveis Socials, la Sra. xxxx, en la qual s’estimen parcialment les nostres pretensions. De les dotze preguntes realitzades, se’n deriven vuit a altres òrgans, amb la justificació que el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies no disposa la informació sol·licitada. Des d’aquella data, la informació que hem rebut al respecte ha estat exageradament irregular i no satisfà en cap cas les nostres pretensions. En primer lloc, una de les sol·licituds es va derivar a l’Agència Catalana del Consum, qui s’ha posat en contacte amb nosaltres per justificar que tampoc posseeixen la informació demandada. En segon lloc, hem estat rebent un conjunt de trucades gairebé diàries provinents d’ajuntaments de diferents demarcacions buscant la clarificació d’algunes peticions. El nostre col·lectiu, que va néixer el 2014, es fonamenta principalment en la feina de persones voluntàries, la majoria d’elles famílies que pateixen la pobresa energètica i que dediquen el seu temps lliure a la lluita contra aquesta problemàtica. Per aquest motiu, no disposem de l’estructura organitzativa suficient per gestionar les trucades de centenars d’ajuntaments ni de fer una recopilació de dades d’aquestes característiques. Alhora, ens referim a una llei en l’àmbit català, de la qual el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies n’hauria de fer un seguiment adequat. Per això, en data 26 de juny de 2020 vam registrar un recurs potestatiu contra la resolució de 30 d’abril al·legant que la derivació de la majoria de preguntes als ens locals i la resposta rebuda no complia amb els principis que haurien d’operar segons la Llei 19/2014, ja que no es facilitava la informació d’una forma clara, estructurada ni era fàcilment accessible, fent a la pràctica impossible la recopilació desitjada. Desenvoluparem els arguments defensats més endavant. En data 28 de juliol de 2020, incomplint el termini màxim d’un mes, que estableix l’article 124.2 de la Llei 39/2015,

el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, en una resolució firmada per la Directora general de Serveis Socials, la xxxx, ens notifica que desestima el recurs potestatiu de reposició contra la resolució de 30 d'abril, motiu pel qual presentem la present reclamació davant d'aquest organisme. La Llei 19/2014 estableix alguns dels principis bàsics de la informació pública en seu article 5 (...) Prenent en consideració aquestes disposicions i l'actual situació, per la qual el nostre dret a la informació pública no ha estat satisfet en cap cas, entenem que hauria de ser el propi Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, a través d'aquesta Direcció General, qui s'encarregui de recopilar la informació de les diferents àrees bàsiques de serveis socials, tracti la informació i procedeixi posteriorment a facilitar-nos una resposta adequada a totes les nostres preguntes. En aquest sentit, reiterem que es tracta de l'aplicació d'una norma aprovada pel Parlament de Catalunya i que hauria de ser de l'interès del propi Departament l'oportunitat de reunir totes les dades demandades i avaluar així de forma més efectiva l'abast de la llei i la seva implementació. Per tot el que acabem d'exposar, SOL·LICITO 1. Que es tingui per presentat aquest escrit, i que se li doni la consideració de reclamació davant de la resolució de 28 de juliol de 2020 del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies per la qual es desestima el recurs potestatiu de reposició presentat el 26 de juny del mateix any. 2. Que la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública insti el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies a recopilar la informació sol·licitada a la petició de referència, complint amb els principis i obligacions de la Llei 19/2014, i ens faciliti posteriorment resposta a les preguntes remeses a la sol·licitud original en el format demandat. 3. Que aquest òrgan dicti i ens notifiqui una resolució al respecte en el termini màxim de dos mesos, d'acord amb el que estableix l'article 42.9 de la Llei 19/2014. No obstant, ens mostrem disposades a formar part d'un procediment de mediació de forma alternativa”.

7. El 3 d'agost de 2020 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
8. El 4 d'agost de 2020 la GAIP comunica la Reclamació al DTASF i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

9. El 28 d'agost de 2020 la GAIP rep l'informe del DTASF. Invoca l'article 30 LTAIPBG per justificar la derivació practicada pel Departament en relació amb la informació sol·licitada que no es troba en el seu poder. En relació amb la pretensió formulada per l'entitat reclamant en el seu recurs potestatiu de reposició (és a dir: que el Departament recopili la informació sol·licitada que estigui en poder d'altres administracions i organismes i la proporcioni a l'entitat reclamant), fa la següent consideració: "Aquesta pretensió és exactament el motiu de no admissió establert a l'article 29.1 b), abans transcrit atès que per recopilar la informació en els termes plantejats en el recurs, cal dur a terme una tasca complexa de recopilació de la informació en poder d'empreses privades i de diferents administracions locals, tasca que tampoc està prevista a la Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica". I conclou: "Atès que amb la Resolució de 30/04/2020 la Direcció General de Serveis Socials ha facilitant tota la informació sol·licitada de la qual disposa i ha derivat la sol·licitud d'allò que no disposa als organismes que ha considerat competents per tal que facilitin la informació a l'entitat reclamant, tal com s'ha exposat en els antecedents i consideracions jurídiques demanem es desestimi la reclamació presentada".
10. El 29 de setembre de 2020 es celebra la primera sessió de mediació la qual finalitza per l'acord de les parts annex a aquesta Resolució.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les

condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. L'acord en el procediment de mediació

L'article 42.5 LTAIPBG estableix que l'acord assolit per les parts en el marc d'un procediment de mediació posa fi al procediment i en cap cas no pot ser contrari a l'ordenament jurídic. Segons es desprèn de l'acta aixecada al finalitzar la sessió de mediació celebrada, degudament signada pels assistents, les parts han assolit un acord, que consta annex a

aquesta Resolució, a satisfacció de la persona reclamant. Amb la informació de què disposa la GAIP, no s'aprecia que aquest Acord contingui elements contraris a l'ordenament jurídic per la qual cosa correspon posar fi al procediment de reclamació.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 5 de novembre de 2020, resol per unanimitat:

1. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 381/2020, en haver-se assolit acord de les parts en relació amb l'accés a la informació sol·licitada, en el marc de la mediació.

2. Requerir al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies que doni compliment a l'Acord annex a la Resolució dins del termini establert en el mateix.
3. Requerir al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la entitat reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

ACORD DE MEDIACIÓ del 29 de setembre de 2020, relatiu a la Reclamació 381/2020

REUNITS

En representació de l'Aliança contra la Pobresa Energètica,

La senyora (...);

En representació del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies,

el senyor (...).

ACORDEN

Primer. Compromís assolit

El Departament de Treball, Afers Socials i Famílies es compromet a comptar amb la participació activa de l'Aliança contra la Pobresa Energètica en la definició dels punts d'informació a incloure en la negociació del contracte programa que haurà d'aplicar-se a partir de l'any 2021 en matèria d'ajudes per evitar la pobresa energètica. Aquesta col·laboració es plasmarà en una primera reunió, per tal d'iniciar la generació de propostes sobre els punts d'informació, que tindrà lloc en un termini no superior a tres setmanes des de la signatura d'aquest Acord.

Segon. Satisfacció de la Reclamació

La part reclamant, mitjançant aquest acord de mediació es dona per satisfeta de la seva reclamació en relació amb l'accés a la informació pública sol·licitada, sens perjudici de les actuacions i accions ulteriors que li puguin correspondre.

L'administració reclamada es compromet a informar del compliment del present acord a la GAIP un cop s'hagi fet efectiu, de conformitat amb el què estableix l'article 43.5 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, comunicant-li expressament en un termini d'una setmana el seu compliment i els termes de la seva execució.

El present Acord de mediació es regeix per la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i segueix el previst pel *Manual de mediació de la GAIP*, els aspectes més destacats del qual són recollits per les adjuntes

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

“Característiques bàsiques del procediment de mediació per a l'accés a la informació pública”.

Tots aquests documents són coneguts per les parts i mereixen la seva conformitat.

L'acord es presentarà al Ple de la GAIP, a fi que aquesta en tingui coneixement, dicti la resolució que posa fi al procediment de reclamació, ordeni la seva execució i la seva publicació al web de la GAIP.

Firmes:

Per l'entitat reclamant

Per l'Administració reclamada

Hi consten les signatures